

У рідкому вигляді барду можна переробляти на біогазових установках для виробництва іншого виду альтернативної енергії.

Отже, біоетанол – це надія на розв'язання найбільших глобальних проблем: неминучого виснаження запасів енергоресурсів та посилення парникового ефекту, катастрофічної нестачі питної води та їжі у деяких регіонах планети [4]. Збільшення виробництва біоетанолу сприятиме одержанню великих об'ємів основної побічної продукції – післяспиртової барди, яку можна успішно використовувати в годівлі сільськогосподарських тварин і птиці. Збільшення обсягів виробництва біоетанолу, як одного із видів альтернативної енергії, сприятиме енергонезалежності країни.

Список використаних джерел

1. Калетник Г. М. Розвиток ринку біопалив в Україні. К.: Аграрна наука, 2008. — 464 с.
2. Біоетанол – альтернативна енергетика і технології майбутнього. URL: <https://gnidava.lt.ua>
3. Глотова І. Жива енергія: як зігрітися за допомогою рослин та тварин URL : Agravery.com
4. Калмикова Юлія. Казахстанський біоетанол / Юлія Калмикова // Зелена енергетика. — 2008. — № 2. — С. 14.

Смертюк В.О.

студентка 2 СТН курсу

факультету ВМ і ТТ

Науковий керівник:

доцент, к.т.н. *Супрович М.П.*

ОСОБЛИВОСТІ ОХОРОНИ ПРАЦІ В НІМЕЧЧИНІ

Німеччина має зразкову систему охорони праці та соціальної підтримки робітників. Рівень виробничого травматизму та професійних захворювань на підприємствах Німеччини є одним із найнижчих у світі, про що свідчать показники приведені в табл.1.

Таблиця 1

Показники травматизму в деяких європейських країнах (2014 р.)

Показники Країни	Загальна кількість НВ, чол.	НВ зв смертельними наслідками, чол.	Чисельність активно зайнятого населення, тис. чол.
Країни ЄС**	3176640	3739	-
Німеччина	847370	500	43041*
Іспанія	387439	280	22823*
Франція	724662	589	29556*
Польща	76274	263	17260*
Португалія	130153	160	5178*
Україна***	4 394	410	17,8

*дані за 2016 рік; ** середнє значення для 28 країн; *** дані за 2019 рік

Стан системи охорони праці в усіх країнах світу є одним з головних показників соціального благополуччя. Не є винятком в цьому ряду і Німеччина. Серед європейських країн і в економічному, і в політичному відношенні вона є абсолютним лідером, завдяки ефективній системі соціального страхування. Система страхових внесків стимулює роботодавців проводити цілеспрямовану політику по забезпеченню безпеки праці та охорони здоров'я працівників. Завдяки цьому за останні 30 років в Німеччині рівень травматизму скоротився вдвічі, а страхові внески, середня величина яких по країні в 1960 році становила 1,51% від фонду заробітної плати, знизилися до сучасного рівня у 0,97%.

В Німеччині успішно запроваджено новітній формат охорони праці, завдяки якому забезпечується рівність прав працівників і роботодавців. В багатьох компаніях охорона праці розглядається не як примусова вимога суспільства, а як ключова мета діяльності компанії поряд з економічною метою – досягнення прибутку. Одним з основних законів, що регулюють питання охорони праці, є Закон «Про вжиття заходів, спрямованих на підвищення надійності та охорони працівників в трудовому процесі» від 7 серпня 1996 року (зі змінами та доповненнями від 19 жовтня 2013 р.) [1].

Управління системою охорони праці в країні здійснюється за двома напрямками: з боку держави і профспілками. Абсолютно всі підприємці Німеччини є членами професійних співтовариств, утворених за територіально-галузевою ознакою, головною функцією яких є страхування від нещасних випадків і професійних захворювань. Будь-який суб'єкт господарювання, що здійснює свою виробничу діяльність на її території, повинен стати членом галузевої професійної спілки (Berufsgenossenschaft) в межах свого адміністративно-територіального округу. Загалом, в межах Німеччини діють 35 профспілок, до яких нараховується близько 22 тис. працівників.

За організаційно-правовою формою професійні спільноти є корпораціями публічного права. Це некомерційні, саморегульовані організації, в діяльності яких держава не приймає ніякої, в тому числі й фінансової участі. Роль держави обмежується здійсненням правового нагляду. Фінансування всіх напрямків діяльності професійних співтовариств, включаючи медичне забезпечення та соціальну допомогу, здійснюється за рахунок страхових внесків.

Всі діючі професійні спілки об'єднуються в Асоціацію профспілок Німеччини (HVBG), яка здійснює загальне фінансування діяльності профспілок та забезпечує впровадження єдиного підходу в галузі охорони праці.

У складі Асоціації працюють експертні комітети, до повноважень яких віднесено завдання з розробки положень з техніки безпеки, директив, регламентів та інших регуляторних актів з охорони праці. Визначним методичним центром у складі Асоціації є Науково-дослідний інститут медицини праці (BGFA) та підпорядкована йому клініка, що проводить дослідницьку роботу в таких сферах як: діагностика легеневих функцій; епідеміологія; алергологія/імунологія; молекулярна біологія; патофізіологія/токсикологія [2].

Страхування працівників від нещасних випадків, травматизму та виробничих захворювань охоплює наступні напрямки:

- нагляд і контроль за умовами та гігієною праці;

- проведення навчальних заходів, спрямованих на підвищення рівня знань працівників про їх законні права;
- здійснення страхового захисту робітників;
- надання соціальної та медичної допомоги постраждалим;
- розробка методичних рекомендацій та надання роботодавцям консультацій з питань удосконалення охорони праці;
- організація наукової та дослідної роботи в галузі безпеки праці тощо [3].

Реалізацію охорони праці в кожній компанії здійснюють уповноважені особи – інспектори з охорони праці. Особа, яка бажає зайняти посаду інспектора з охорони праці, має закінчити відповідне профільне навчання, пройти іспити та отримати відповідний диплом фахівця. Після завершення університетського навчання особа повинна регулярно проходити курси підвищення кваліфікації тривалістю не менше 10 днів на рік. Відповідно до штатного розпису компанії інспектор обіймає керівну посаду. Головне завдання інспектора полягає у вивченні стану охорони праці в компанії та розробці шляхів для його оптимізації. Особливу увагу інспектор повинен приділяти оцінці ризиків і запровадженню профілактичних заходів, які допоможуть мінімізувати або попередити настання нещасних випадків [2].

У політичному та економічному відношенні сьогодні Німеччина найбільш процвітаюча країна в Європі. Там побудована зразкова система соціального страхування. На нашу думку досвід Німеччини може допомогти в удосконаленні вітчизняної системи охорони праці, в тому числі й на підприємствах енергетичної галузі, та сільського господарства, для яких характерним є високий рівень травматизму.

Список використаних джерел:

1. Трудовое право зарубежных стран. Германия : URL: https://studme.org/314745/pravo/ohrana_truda (дата звернення 29.09.2020).
2. Організація охорони праці в Німеччині: основні засади та сучасний стан. Електронний журнал «Довідник спеціаліста з охорони праці», №5, 2017: URL: https://www.sop.com.ua/article/371-qqq-17-m5-12-05-2017-organizatsiya-ohoroni-prats-v-nmechchin-osnovn-zasadi-ta-suchaniy-stan?utm_medium=letter&ustp=F&utm_source=letternews&utm_campaign=letternews_SOP17052017/ (дата звернення 29.09.2020).
3. Балашова Е.И. Охрана труда в Германии: работаем, чтобы жить, а не выживать. Спецопыт. 2009. №8. С.41-45.